LIBRIS | We know books

Ciprian-Ionuț Baciu
*Amor fără alcool*

Copyright © Ciprian-Ionuț Baciu
Copyright © TRITONIC 2018 pentru ediția prezentă.

Toate drepturile rezervate, inclusiv dreptul de a reproduce fragmente din carte.

TRITONIC
Str. Coacăzelor nr. 5, București
e-mail: editura@tritonic.ro
www.tritonic.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BACIU, CIPRIAN-IONUȚ
**Amor fără alcool: povestiri** / Ciprian-Ionuț Baciu – București: Tritonic Books, 2018
ISBN: 978-606-749-333-7

821.135.1

Coperta: ALEXANDRA BARDAN
Imagine copertă: LAURENȚIU DORAN
Editor: BOGDAN HRIB
Comanda nr. 197/aprilie 2018
Bun de tipar: aprilie 2018
Tipărit în România

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări, fără acordul scris al editorului, este strict interzisă și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

Ciprian-Ionuț Baciu

# AMOR FĂRĂ ALCOOL

## Povestiri

LIT
TRITONIC

LIBRIS | We know books

*Acest volum*
*este dedicat familiei mele.*

# Cuprins


| | |
|---|---|
| Mainstream, fantastic și science-fiction | 7 |
| Piatra cea neagră | 11 |
| Party | 20 |
| Vecini | 23 |
| Parcul botanic | 36 |
| O scanare biofotonică | 42 |
| Cartagina | 52 |
| Baal Hammon | 60 |
| Pulsoximetrul | 70 |
| Bricheta | 78 |
| Vaporașele | 82 |
| Profetul de pe Trappist 1-f | 86 |
| Gheața | 91 |
| Tetradrahma | 96 |
| Contele | 106 |
| Mască model 1935 | 122 |
| Alchimia unei vieți pierdute | 133 |

LIBRIS | We know books

Villa Rustica 155
Sense demons 171
Caecilia 184
Trei frecușuri 197
Dragoste fără alcool 205
La Operă 208
Joker metalic, galvanizat 222
Mulțumiri 227

# Mainstream, fantastic şi science-fiction

Ciprian Ionuț Baciu (n.1982) a venit la clubul timișorean Helion în 2005. Era proaspăt absolvent al Facultății de Științe Economice din cadrul Universității de Vest din Timișoara.

S-a afirmat ca o voce distinctă, cu un spirit de analiză pătrunzător.

A fost și a rămas, în același timp, un important actor în activismul civic timișorean, cu merite incontestabile în lupta pentru protecția mediului și pentru respectarea drepturilor și libertăților cetățenești.

Volumul de față *Amor fără alcool* este volumul de debut al lui Ciprian Ionuț Baciu. Este o selecție din proză scurtă scrisă în ultimii ani, cuprinzând povestiri mainstream, povestiri science-fiction și fantastice. Iubirea și istoria sunt temele majore ale prozelor din acestă carte.

Sentimentul iubirii ni se înfățișează în ipostaze diverse, puternic și oscilant, difuz și confuz, plonjând în real sau în

LIBRIS | We know books

imaginar. „Amorul" apare peste tot locul: în liceu, în facultate, în stațiile de autobuz, sau pe internet.

Pesonajul feminin este descris cu obstinație, întâi în latura fizică, a primului contact vizual, privirea masculină „scanând" detaliile semnificative ale construcției fizice: ochi, buze, obraz, gură, sprâncene, păr, timbrul vocal, trecând apoi la vestimentație: bluze, tricouri, rochii, blugi, ciorapi, încălțaminte. Detalii care se adauga culorilor pentru a crea zona de inefabil și seducție.

Dragostea este fie împărtășită, fie neîmpărtășită, însă finalurile ei sunt când dramatice, când tragice. Indiferent cum se face comunicarea sentimentului, prin discurs real, telepatic sau virtual, dragostea își consumă traseul într-o buclă temporală. Apar racorduri dese între evenimente reale, înscrise în parcursul existenței reale de până acum a lui Ciprian Ionuț Baciu, unele bine cunoscute de prieteni și apropiați, și câmpurile imaginarului, unde prozatorul plonjează cu abilitate.

Istoria, mai ales istoria contrafactuală, este o altă temă predilectă a autorului nostru. Intervenția în evenimentele istorice reale, corectându-se „greșeli" grave de parcurs, este o altă pistă a lui Ciprian Ionuț Baciu.

Aici instrumentarul prozatorului este mai bogat, iar „elasticitatea" temporală se conjugă bine cu bunele cunoștințe de istorie ale naratorului, care se întind de la antichitate și până la epoca modernă. Falia în timp este de regulă cu un retur ale cărui date „istorice" nu mai coincid. Realitatea contrafactuală vindecată, înseamnă, în primul rând, recursul la morală. Un „dacă", în care prima silabă este foarte dorită.

*Contele* este povestirea exemplară pentru această temă.

Ar mai trebui remarcat un alt exercitiu narativ din zona s.f.-ului: călătoria în timp.

Posibila călătorie în „lumea de dincolo" pulsează vibrant în *Masca model 1935*, *Pulsoximetrul*, *Villa Rustica* și *Alchimia unei vieți pierdute*.

Ca în toate prozele lui Ciprian Ionuț Baciu, elementele etice și morale sunt primordiale. Uneori, ironia fină, subliniază existența birocratică sau precară a „lumii de dincolo" (*O scanare biofotonică, Pulsoximetrul*).

Alteori călătoria în timp, călătoria virtuală este terifiantă, făcâdu-se descoperiri paradoxale și incomode (*Gheața, Alchimia unei vieți pierdute*). Lumea fantastică este creată cu lejeritate, iar cadrul narativ se lărgește spre paradox (*Tetradrahma, Sense demons, Caecilia*). Alteori fulgurante însemnări din cotidianul timișorean sunt schițate ca un reper al precizării realului (*Dragoste fără alcool*).

Geografia „literară" a lui Ciprian Ionuț Baciu are un „personaj" central: Timișoara. Toate cadrele narative, în afara celor de istorie contrafactuală, de aici pleacă și aici se întorc. Timișoara este un loc de referință pentru întreaga scenografie pe care o articulează autorul în majoritatea paginilor.

De la linile de tramvai, la stațiile autobuzelor 33 și 32, al liniilor de expres, de la clădiri cu patina istoriei situate ba în Piața Unirii, în Piața Operei sau în cartierul Iosefin, până la blocurile cenușii din Calea Șagului sau la căminele studențești, cunoscute doar de cei care au avut tangență cu mediul universitar timișorean, totul este învăluit de dragostea statornică și explicită a autorului pentru burgul plin de baroc și de rococo de pe malurile Begăi.

Timișoara este locul ideal pentru încolțirea sentimentelor, fiorul și zbuciumul acestora vibrând în aerul geros sau primăvăratic al orașului.

LIBRIS | We know books

Devoțiunea autorului pentru capitala Banatului este definitivă și fără egal printre scriitorii români contemporani.

*Amor fără alcool* este volumul de debut al unui timișorean născut la Constanța, care deschide pârtii largi lumilor fantastice, dar și realului din cotidianul urban.

Uneltele scriitorului sunt sigure. Aparent simplu dar nu simplist, discursul narativ se pliază ușor pe subiecte și motive reale sau imaginare, reușind să ne așeze cu ușurință pe traseele verosimilului.

*Amor fără alcool* înseamnă un debut convingător, în care freamătul prezentului anunță un viitor eclatant. De prozator.

*Cornel Secu*

# Piatra cea neagră

I

— Alo? Domnul profesor Petrescu?

— Da, vă rog!

— Alin Preda vă deranjează. Vă pot reține un minut?

Profesorul ezită câteva momente, apoi un zâmbet larg îi apăru pe față:

— … Alin, ce surpriză, spune, dragule, ce mai faci?

— Aș dori să trec pe la dumneavoastră, domnule profesor, am nevoie de niște sfaturi… Zece, cincisprezece minute, dacă se poate…

— Bine, bine dragule, răspunse domnul Petrescu fără să ezite. Poți veni mâine, la doișpe?

— Sigur, la Universitate?

— Da… în fața decanatului, acolo am biroul.

— Vă mulțumesc mult, să vă mai dau un telefon înainte?

— Nu, dragule, nu este nevoie.

A doua zi, la ora stabilită, fostul student se prezentă, elegant, secretarei decanului Facultății de Psihologie. Alin avea 28

LIBRIS | We know books

de an „un tânăr de viitor" ar fi spus cei mai mulți, analizându-i trecutul universitar. Înalt, atent în mișcări, proaspăt bărbierit, aranjă cutele pantalonilor, puloverul negru în dreptul pieptului, verifică încă o dată pantofii și intră în biroul profesorului.

— Salut, băiete, hai, ia un loc! Uite, servește niște ceai din carafa asta, e cald. Fă-te comod, o să încerc să țin telefoanele deoparte.

Domnul Petrescu, proaspăt ajuns decan, putea fi bănuit de o amabilitate excesivă. Grizonant, purta un costum albastru-închis, strâmt, cu un aer nefiresc. Se împletici până la draperie, închise geamul, apoi aruncă pe un fotoliu cravata vișinie, cu picățele, care-l incomoda vizibil.

— Ce gălăgie, domnule, ce gălăgie!

Mâinile lui arse căutară instinctiv o țigară, ce se ascunse cuminte în mustața cenușie.

— Domnule profesor, vă rog să mă iertați că nu am mai apucat să trec pe la dumneavoastră în ultima vreme. Logodnica mea face un stadiu de șase luni în Budapesta și merg la ea în fiecare weekend.

— Cine, Ioana? A terminat Dreptul?

— Da, anul trecut. Acum e stagiar, greu cu avocatura…

Vorbiră minute bune despre catedră, Universitate, părinții lui și despre fiica profesorului. Apoi conversația deveni directă:

— Domnule profesor, de ce am vrut să vorbesc cu dumneavoastră… Se fâstâci ușor, netezindu-și pantalonii… Am început să folosesc și eu Virtual Glasses, știți, pentru Ioana, mai ales seara, ne e mult mai ușor.

Profesorul strânse din umeri, abia perceptibil.

— Și?

— Am citit câteva dintre articolele dumneavoastră despre Necunoscuți.

— Alin dragă, să nu iei chiar orice în serios! Abia adunăm date, am încercat câteva experimente…

Domnul Petrescu observă expresia de îngrijorare de pe chipul neajutorat al fostului său student. Îl știa pe Alin drept un băiat serios, puternic, perseverent. Se bucura de fiecare vizită a lui, urmărindu-i cu interes cariera. Nu se aștepta să îl primească în birou ca pe o victimă a Rețelei.

* * *

Necunoscuții = personalități ale Rețelei, care interacționează cu utilizatorii „Virtual Glasses"; sunt ghidați, în aparență, de o voință proprie. Majoritatea subiecților care nu utilizează această tehnologie au recunoscut apariția, în plan oniric, de personaje pe care nu le-au întâlnit niciodată în viața reală. Dacă la subiecții normali asemenea apariții sunt aleatorii, la un număr restrâns de utilizatori ai tehnologiei „Virtual Glasses", unele personaje au apărut recurent, cu efecte profunde, greu de comensurat și de anticipat, asupra psihicului uman.

*Prof. Univ. Dr. Petrescu Alexandru,*
*Mic dicționar „Virtual Glasses",*
*Ed. Universității de Vest, Timișoara, 2013, pag. 35*

* * *

— Alin, mă bucur că te-ai deschis și ai venit la mine ca la un prieten. Hai, bea puțin ceai de mentă. Ai să vezi, la mine acasă e mult mai indicat să continuăm aceste ședințe, o să închid complet telefoanele, nu primesc niciun fel de vizite. Cum au fost ultimele nopți?

Băiatul își atinse ușor mânecile puloverului albastru și începu, destins, să vorbească:

LIBRIS | We know books



— Domnule profesor, nu știu cum e la alți pacienți pe care i-ați consiliat, dar eu nu sunt dependent de Rețea. Intru jumătate de oră, la finalul zilei, să o ating pe Ioana. Atât. Însă de-acum trei luni…

— …știu, mi-ai mai spus… de câteva ori ți-a apărut… ea.

— Sabina, o cheamă Sabina!

Domnul Petrescu îl privea cu un aer afectat, grav.

— Când ai aflat numele ei?

— Mi l-a spus în noaptea asta. Eram într-o încăpere luminată ușor, ca la un teatru și ne țineam de mână. Are … are mâini foarte fine, sunt îndrăgostit de mâinile ei. Și de părul ei negru, de ochii ei.

— Ce culoare au ochii?

Se uită pentru o clipă în sus , fixând candelabrul masiv al living-ului:

— Dom' profesor…ochii sunt tot negri, cu mici nuanțe maronii. Nu vă uitați așa… nu se poate să fie doar vise… Chiar simt că îmi lipsește fata asta, că am avut-o cândva… Simt pierderea ei!

— Dragul meu, senzația aceasta acută de lipsă a unei persoane dragi e comună unora dintre pacienții mei. Bine ar fi să petreci câteva săptămâni cu Ioana și abia apoi să ne mai vedem. Închiriază un apartament în Budapesta și stai cu ea o perioadă. Fără Rețea. Te pun în legătură cu un prieten din Tatabánya! Când spuneai că vă căsătoriți?

— În toamnă… așa ar trebui…

Profesorul îi simți ezitarea:

— Nu ești sigur?

Întrebarea rămase fără vreun răspuns.

* * *



„10.III.2014

Îți mulțumesc pentru râu, pentru butoaiele sfărâmate printre care pluteam, pentru barca în care-am alunecat, pe râul cel negru, așa întunecat cum era.

Mâine aș vrea să mergem într-o pădure. Să fie înțesată de luminișuri, să fie lângă un sat, cu oameni pe lângă noi. Mi-e frică de întunericul din jurul tău, cel puțin câteodată. Ai familie, în lumea din care vii? Of, cât de multe aș vrea să știu despre tine, iar tu nu mi-ai mărturisit decât despre numele tău.

Sabina… mă auzi când îți spun pe nume?"

* * *

Artefacte = atunci când legătura dintre un om și un Necunoscut devine intimă, acesta din urmă reușește să trimită dovezi ale existenței sale. Un artefact apare de obicei în locații comune și se constituie într-un obiect prețios, cu patină, care-a zăcut neobservat în vreun sertar ori cutie, sau pe vreun raft pustiu, într-o bibliotecă.

*Prof. Univ. Dr. Petrescu Alexandru,*
*Mic dictionar „Virtual Glasses", Ediția a III-a, nepublicat*

* * *

Îi arătă inelul. Argint vechi, măsură mică, avea o floare cu petale frumos lucrate, care înconjura delicat o piatră neagră.

— Unde l-ai găsit? îl întrebă profesorul, încruntat.

— La țară, în casa bunicilor mei, într-un dulăpior cu cărți vechi, bisericești. Bunicul a fost diacon.

— Ți-a indicat ea unde să-l afli?

— Da!

* * *